

Tilfælde vilde det være ønskeligt at vide, om dette Thing ogsaa er den sande Repræsentation for den Land, om hvilken Flertallet selv for to Aar siden sagde, at den raadede i Befolkningen. Jeg beklager derfor høilig, at det ærede Flertal har stillet sig i denne Sag som i andre paa et saa fuldstændig negativt Standpunkt, at vi lades fuldstændig ubidende om, hvilken Stilling Flertallet i dette Thing indtager til denne Sag som til alle andre. Jeg beklager det dobbelt overfor denne Sag.

Bluhme: Jeg skal tillade mig ganske kort at støtte Forslaget om en Dagsorden, idet jeg gaar ud fra, at det efter Alt, hvad der i denne Sag er passeret, vilde være aldeles ønskeligt at gaa videre. Det ærede Medlem, som nu satte sig, udtalte, at vi dog maatte erkende vor Pligt til at hævde vor Selvstændighed. Ja, ubetinget, den men vi netop at hævde ved at udvikle Nationens indre Liv, udvikle vort Samfundsliv saaledes, at det kan levere Beviset for vor Ret til at eksistere, og i Kraft af den Villie, der er i Folket til at værne om Landets Grændser, vil det ogsaa vise sig, at alt det, der kan og bør gøres for et lille Folk af vor Størrelse, efter vore naturlige Forhold, vil blive gjort. Det er aldeles urimeligt at komme og fortælle os, at vi ligge aldeles forsvarsløse, eftersom der anvendes henimod 20 Millioner Kroner aarlig paa vort Forsvarsvæsen. Alt ville tage fat paa det Spørgsmaal, som her er forelagt os af den høitærede Krigsminister, synes jeg vilde være saa meget mere ugrundet, som det jo er et løsrevet Brudstykke af Noget, som man slet ikke veed, hvor skal føre hen. Man tænke sig, at man kommer til vort lille Land, vort lille Folk, og fordrer Bevilling til Noget, hvis Helhed af den høitærede Krigsminister er erklæret i det andet Thing efter de nøiagtigste Beregninger at skulle løbe op til 72 Millioner Kroner! Den høitærede Krigsminister erklærede oven i Kjøbet, at det var aldeles nøiagtigt udregnet, de regnede aldrig feil! Alligevel er der allerede fremkommet nye Forslag til Udvikling af Hæren, men begrundet ved denne Befæstningslov, som vil bevirke en aarlig Udgift af $\frac{1}{2}$ Million Kroner, og desuden er der Masser af Ting, som endnu vente paa Afgjørelse. Et saadant Forslag, som, naar det en Gang kommer til Udførelse, altsaa vil løbe lanat udover 100 Millioner Kroner — det kan der ikke være Tvivl om — kommer den høitærede Krigsminister og forelægger os! Conseilspræsidenten, Finantsministeren, har aldeles Intet sagt om

dette Forslag, uagtet det Første og Vigtigste dog maatte være, at Ministeriets Chef om en saadan Livsbyg vilde sige til os: Det og det er Forudsætningerne for dette Lovforslag, det vil fordre de og de Udgifter, og jeg som Conseilspræsident og Finantsminister regner, at vore Finanter kunne strække til paa den og den Maade. Intet af dette er slet. Et i vor økonomiske Tilstand saa indgribende Forslag som dette, et Forslag, som Ministeriet har erklæret for sin Livsbyg, det lader man Sagministrene komme med Stykkevis! Jeg finder det fuldstændig ønskeligt at forhandle derom. Ikke heller er der i mindste Maade hentydet til eller forelagt for Thinget en Oversigt over de politiske Forhold indadtil, som Ministeriets Chef eller i alt Fald dets Udenrigsminister mener maatte begrunde et saadant Lovforslag. Det er et Lovforslag, som Ministeriet, saa vidt man kan forstaa, mener skal bringe os i meget nær Berøring med andre Nationer, enten som Allerede eller i Krig. I det Mindste fremgaar det af de Forhandlinger, der ere førte i Landstthinget, at de Udtalelser, der falder fra et af de bethdeligere Medlemmer af Høire, et Medlem, der ogsaa tidligere har været Krigsminister, at man maatte se hen til Muligheden af ved denne hele Forsvarsplæn at kunne komme i et nordisk Forbund. Hvis virkelig Ministeriet har tænkt noget Saadant, maa vi dog vide, hvilke Underhandlinger det har ført med Norge og Sverig i saa Henseende; om de ville indrette deres Armee og Flaade efter vor, og hvorledes man har aftalt, at det Hele skulde være. Naar en saadan Ting kan komme frem, fremgaar det jo netop deraf — det fremgaar nderligere baade af Marineforslaget og af det krigsministerielle Forslag — at det Hele slet ikke er baseret paa det, som Folket vil. Vi ville, at vi skulle gjøre alt Muligt for at hævde vor Selvstændighed, vor fredelige Selvstændighed, og værne om vore Grændser i Forhold til de Gæner, man maa antage, at 1,800,000 Menneſter have, og i Overensstemmelse med de naturlige Forhold i vort Land. Men i Stedet derfor kommer man med et Forslag, der er baseret procentvis efter Stormagtsforhold. Man siger: Stormagten Frankrig skal have det og det, folgelig skal Stormagten Danmark have det og det, og det haade til Søs og til Lands; man lader sig ikke nøie med at være Stormagt et af Stederne, vi skulle være Stormagt begge Steder! Disse Forhandlinger ere jo nu førte gjennem en Række af Aar, og det er øiensynligt, at det Hele gaar ud paa, at Folkets Tilværelse, at disse 1,800,000